

lighed er et med Kornvarer velforsynet Torv, og der er aldeles intet Vaand paa Torvetiden. Der have Handlende og Leverandører herfra Kjøbenhavn Lov til at gjøre Opkjøb af Kornvarer, hvilket de ogsaa undertiden gjøre, og jeg indseer derfor virkelig ikke, hvorfor disse her i Byen skulle være underkastede særlige Bestemmelser i denne deres Virksomhed. Jeg troer i det Hele taget, at det er gavnligt, at der ingen saadan Indskrænkning findes Sted. Det er jo vist, at disse uformalede Kornvarertjene ikke umiddelbart i deres nærværende Skikkelse til Forbrug. De maae først gaae over i andre Hænder og undergaae anden Behandling, førend de blive skittede til Forbrug, alene med Undtagelse af Grøt, og disse smaa Kornhandlere, hvorom her er Tale, opkjøbe især forstørstedelen til Møllere og Bagere og ere Mellemmænd for disse, idet flere af disse ere mere blottede for Driftscapital, end det er ønskeligt. At tillige disse smaa Kornhandlere sælge til Kjøbmænd, det vil jeg ikke nægte; men jeg troer, at det i det Hele taget er ønskeligt, at de kunne udvide deres Bestæftigelse saameget som muligt. Den høitærede Indenrigsminister har sagt, at, om endog det bestaaende Lovbuds Ophævelse var ønskelig under almindelige Forhold, maatte man dog være betænkelig ved at ophæve det paa nærværende Tid, da det let kunde bidrage til at skue Priserne endnu høiere i Veiret, end de allerede ere; men jeg troer ikke, at denne Frygt kan føre til et saadant Resultat. Jeg troer, at det, som man fornemmelig maa være bange for, naar der har været en daarlig Høst, det er, at der skal fremkomme Mangel, det vil sige, at Torvene skulle blive daarligt forsynede, og denne daarlige Forsyning opstaaer lettelig, naar de, der have Kornvarer, holde disse tilbage. Vi saae saaledes i Aaret 1847, at ikke saa Landmænd i Omegnen af Kjøbenhavn havde ikke saa ganske lidt Korn endnu tilbage, hvilket de, som man siger, brændte inde med. De kunde have solgt det; men de ventede bestandsigt paa høiere og høiere Priser. Altsaa, jo lettere og bekvemmere man gjør det for Landmændene at affatte deres Varer, desto bedre undgaaer man Mangel. Det er vistnok det Gavnligste for Byen, at man gjør Forholdet

saaledes, at der kommer saameget Korn hertil som muligt; thi man maa dog lægge Mærke til, at, fordi Kornvarerne ikke gaae ud af Landet herfra Kjøbenhavn, hvilket er det, man frygter for, saa kunde de gaae ud fra de andre Havne. Vi see hver Dag, at der udføres Korn fra Kjøge, Holbet, Kallundborg og Korsør; og jeg troer, at det ikke var til Skade, hvis denne Kornhandel kunde drives fra Kjøbenhavn. Her lever dog den største Befolkning, som er meest udsat for at komme til at lide Mangel, og jo større Quantiteter Korn der komme til Byen, være sig i Kjøbmændenes, Bagernes eller Meels og Grynhandlernes Hænder, desto bedre er det, og jeg troer derfor, at der ingen Grund er til at bibeholde disse særlige Bestemmelser for Kjøbenhavns Bedkommende, og at de bør hæves.

Hvad angaaer den lille Udvidelse af den Næringsfrihed for Kornhandelen, som allerede er tilstede i andre Kjøbstæder, men som jeg har foreslaaet skulde befries for nogle af de Vaand, der hvile paa den, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, hvad jeg sidst anførte, at der allerede i 1790 var nedsat en Commission, sammensat af Medlemmer af alle Collegierne, hvoriblandt fandtes Mand som Colbjørnsen, Malling, Wormskjold og endnu flere af den Tids første Mand, som androg paa en Revision af de gjældende Bestemmelser om Forprang. Denne Commission antog, at Affættningen af Landets Producter til Kjøbstæderne var indskrænket paa mange Maader, som vare til stor Skade for Kjøbstædernes Forsyning og tillige til stor Skade for Bondens Affættning af hans Producter. Jeg har ogsaa tilladt mig at henvende Opmærksomheden paa, at den Forskjel imellem de Forpligtelser, der paahvile Bonderne, og dem, der paahvile Proprietairerne, med Hensyn til Affættelsen af deres Varer og Indførselen af deres Varer til Torvene, bør hæves, og at det er begrundet i den nyere Lovgivnings Principer, at den hæves, hvilket med Hensyn til Korn vil skee, hvis § 1 bliver vedtagen saaledes, som den er affattet.

Indenrigsministeren: Jeg kan aldeles ikke overbevise mig om Nytten af det, som indeholdes i dette Lovforslag og fornemmelig i dets § 1. Enten maatte Nytten bestaae i, at